

[Tinning]

Men som sagt vil jeg godt have, at en eller anden forklarer mig, om den første pind i den dagsorden, vi stemmer for om lidt, betyder noget.

Jytte Andersen (S):

Vi er enige i den målsætning, der ligger i SFs dagsorden. Vi har den principielle holdning, at undervisningspligten og fællesskabets pligt til at stille pædagogiske tilbud og pasningstilbud til rådighed for børnene skulle være ligestillet rent økonomisk.

Vi ville gerne i en anden økonomisk situation og med et andet politisk flertal stemme for den dagsorden, men vi har nu igennem 5 år set, hvordan det er gået med den garanti, vi skulle have for, at pengene ikke måtte findes på konti og på områder, som ville vende den tunge ende nedad, og derfor er vi ikke sikre på, at det alligevel ikke ville gå ud over de samme grupper, hvis denne dagsorden blev vedtaget.

Derfor vil vi undlade at stemme for dagsordenen; men det er ikke, fordi vi er uenige i indholdet, og vi ville meget gerne i et S-SF-samarbejde indarbejde det i en anden politisk og økonomisk sammenhæng.

Jeg har samme spørgsmål som hr. Tinning til fru Lone Dybkjær med hensyn til, hvad dagsordensforslaget indeholder. Betyder det noget som helst? Mig forekommer det, at dagsordenen er lettere overflødig. Der nedsættes to udvalg qua redegørelsen, det er der ikke nogen af os der har haft nogen indvendinger imod; det synes vi er udmærket. Men det kan ikke stå alene, og derfor har vi lidt svært ved at se, at der skulle være noget specielt nyt og specielt nyt forpligtende i forhold til regeringen ved at stemme for denne dagsorden.

Endelig dette med en tværfaglig arbejdsgruppe med en handlingsplan. Jamen er det ikke det, som ministeren selv har lagt op til?

Vi synes altså, det haster med nogle forpligtende beslutninger, og derfor har vi fremsat vores egen dagsorden. Jeg må desværre konstatere, at selv om alle gode viljer har været fremme i dag, så mangler den gode vilje, når det drejer sig om at give forældrene den håndsækning, der er behov for her og nu.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Vi forstår, at fru Jytte Andersen mener, at det haster med beslutninger, og jeg læser af den socialdemokratiske dagsorden, at man åbenbart er villig til at spendere et sted mellem 10 og 20 mia. kr. umiddelbart på børnefamilierne. Det synes jeg er al ære værd, som jeg sagde tidligere. Vi andre mener bare ikke, at det kan gøres på denne her facon.

Jeg er blevet spurgt, hvad dette med indsatsen over for familier med handicappede børn betyder. Det, der ligger i det, er at give regeringen og socialministeren den stærkest mulige tilskyndelse til at forstærke indsatsen over for disse familier specielt. Det er dem, der virkelig har brug for det. Der ligger allerede en lang række forslag, og jeg mener, der kan komme flere til. Det drejer sig om at få dem igennem først og fremmest, for det er de familier, der er virkelig truet, det er dem, der nemmest kan bryde sammen.

Når det så drejer sig om den tværfaglige arbejdsgruppe – og det er også et svar til fru Jytte Andersen – mener jeg, at tidsfristen »inden 1. januar 1988« er en ganske skrap tidsfrist og det, som vi skal have frem. Det er altså en prioriteret indsats, sådan at vi kan finde ud af, hvad det er, vi skal gøre først, for vi kan ikke bare sige, at der er råd til det hele, sådan som Socialdemokraterne kan.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Socialistisk Folkeparti mener, at den dagsorden, vi har fremsat, er den, der burde vedtages. Vi står lidt uforstående over for, at man igennem en 4½ time lang debat er enige om mange af de tiltag, som socialministeren foreslår skal ske på daginstitutionsområdet, men så ikke vil være med til at give dem den mulighed ved at få nedsat betalingen og få betalingen helt fjernet.

Jeg forstår ikke Socialdemokratiets logik, når de siger: jamen hvis vi går med til dette her, uden at det er i en større sammenhæng, så vil man tage pengene et andet sted fra. Det har da altid været sådan, at hvis man fik vedtaget nogle ting, som var omkostningsfyldte, så skulle man ud at finde pengene et eller andet sted, eventuelt ved at sætte pengepressen i gang. Et eller andet sted skulle man jo finde pengene, og det er selvfølgelig den